

а отгоре покрито с плет замазан с глина. Страшен гръм отекна някъде наблизо. Те слязоха няколко стъпала и залостиха добре вратата на отвора. Беше съвсем тъмно. Само отвреме на време блясъка на светкавиците за миг нахлуваше през широкия кумин от върбови пръчки. Децата дълго лежаха мокри и треперящи на пода, след това по-голямото намери една изгоряла до половина борина, запали я и ~~я~~ закрепил в една желязна халка на стената. С дим и пукот, треперящата светлина озари една широка ниска стая. Подът беше покрит със сламени рогозки, по стените висяха върви ~~све~~ сушени плодове ^{имаше о казано} и пушено месо. Момчетата запалиха огъня ~~на огнището~~ и почнаха да сушат мокрите си дрехи. Зъбите им тракаха и студени тръпки пробягваха по гърба им.

Изведнъж някакви тежки стъпки прокънтяха над тях.

^{свет} - Татко ще е! - извика по-малкият и очите му радостно ~~блеснаха~~.

- Вярваш ли, че побирчицата го е пуснал вече? - каза недоверчиво другото.

Момчетата затаиха дъх.

Някакъв непознат глас изгърмя навън:

- Няма ли тук хора? Отворете ми, за бога!

Овчарчетата се спогледаха изплашени. Малките им сърца забиха силно. Радул, по-големият, ^{свикна, изкачи стъпалата} ~~стана~~ ^{показа} ~~покачи се по стълбата~~, ^{постоя} ~~застана~~ ^{замисли} в недоумение, след това бързо откряхна вратата и каза:

^{прозвуча} ~~Влизай~~ ^{бърже} по-скоро, че дъждът ще ^{рухне} ~~влезе~~ в къщи.

След миг момчетата гледаха очудени и любопитни едрият мъж, който стоеше пред тях. Порои вода течяха от скъпите му одежди, мокрите му коси бяха залепнали по лицето му. Той седна ^{рогозката} ~~на земята~~ край огнището, простря ръце срещу огъня и попита: